

# Rosszcsont Matyi

(A mesét írta: Vásárhelyi Boglárka 10 éves)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú, akit Fenyőfás Mátyásnak hívtak. Elégé nem törődöm, rosszcsont kisfiú volt, ezért mindenki Rosszcsont Matyiként emlegette.

Hogy mit csinált? Kezdjük a felkeléssel!

Nem úgy, mint a többi jó gyermek, akiket ha az édesanyjuk ébreszt, kipattannak az ágyukból és öltözködnek. Nem! Matyit noszogatni kellett, s miután végre kikelt az ágyból, elkezdte nyaggatni az édesanyját:

– Anya, anya, öltöztess fel és adj cukrot!

Merthogy Rosszcsont Matyi mindennél jobban szerette a cukorkát. Hát az édesanyja mit tehetett ez ellen a követelőzés ellen! Felöltöztette, beleerőltetett egy kis rendes reggelit, majd adott neki cukrot. Matyi pedig elégedetten indult el az iskolába.

Az út az erdőn keresztül vezetett. Ez a nemtörődöm fiúcska egész úton szórta a cukorkák papírját.

Az osztályban egész órán két dologra figyelt: arra, hogy kitől tud cukrot lopni és arra, hogy ne vegyék észre a hiányzó házi feladatot és az üres füzeteket.

Mikor vége lett a tanításnak, hazarohant. Ledobta a táskáját, felment a szobájába és nekiállt cukrot enni, majd pihenni. Eközben édesanyja nagyon fáradtan csak dolgozott, dolgozott és dolgozott.

Este aztán Rosszcsont Matyi ímmel-ámmal bevizezte magát és lefeküdt.

Csakhogy fogmosás nélkül a fogak megromlanak! Ez történt Matyival is. Egyik reggel irdatlan fájdalomra ébredt és kiugrott az ágyból. Odafutott édesanyjához, aki nagyon meglepődött, amikor meglátta.

– Édesanya! Nagyon fáj a fogam – mondta.

– Értem, gyorsan öltözz fel és megyünk a fogorvoshoz.

Matyi szó nélkül vette a ruháit. Nem kért cukorkát, csak rendes reggelit evett. Amikor a fogorvos bácsi székében ült, egy véletlenül a zsebében maradt cukros papír kicsúszott és a földre esett. Ebből valamit megsejthetett a varázsdoktor, mert mindenkit kiküldött a rendelőből és hosszasan egyedül maradt és elbeszélgetet Matyival.

Miről beszélgettek? Nem tudni, de annyi biztos, hogy attól kezdve senki sem hívta Rosszcsont Matyinak, csak egyszerűen Matyinak.

Azért, mert ezután egyedül öltözött fel, nem vitatkozott, hanem inkább segített az édesanyjának. Nem szemetelt, inkább felszedte, amit más elszórt. Rendesen tanult és nem evett annyi cukrot. S amikor Matyi felnőtt, átvette a varázsfogorvos munkáját.

Láthatjátok ebből a történetből, hogy vigyázni kell a cukorral, de főként a CSELEKEDETEKKEK! Kövessétek ti is Matyi példáját! Ha eddig rosszcsontok voltatok, próbáljátok változtatni!